

ເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ - ເລກໜຶ່ງ

ການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດ ແລະ ຄວາມໝາຍໃນທາງຄຳພະຍາກອນຂອງ 9/11

Jeff Pippenger

2024-12-18

ເປັນເວລາດົນພໍສົມຄວນແລ້ວ, ແທ້ຈິງແລ້ວນັບຈາກທັນທີຫຼັງ 9/11, ພວກເຮົາໄດ້ສັງສອນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີວ່າ
ການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11.

ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂັ້ນຈາກພະຍານຫຼາຍປະການໃນພຣະຄຳພີ,
ຊຶ່ງໄດ້ຢືນຢັນມັນຈາກທິດທາງທິດຕາຕ່າງກັນໂດຍສົມເຊື່ອ. ນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດ 2023,
ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມອີກຫຼາຍກ່ຽວກັບການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດ, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ
9/11, ເມື່ອທຽບກັບລາຍລະອຽດທີ່ຖືກຄົ້ນພົບໃນໄລຍະສັ້ນໆຫຼັງຈາກ 9/11.

ເປັນຫຍັງການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11?

ການພິພາກສາຂອງຜູ້ມີຊີວິດຕາມພຣະຄຳພີແມ່ນຫຍັງ?

ໃນບົດທຳອິດໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ລັກສະນະສຳຄັນປະການຫຼັກທີ່ຖືກລະບຸເຖິງພຣະຄຣິດຄື ພຣະອົງເປັນອັນພາ
ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ ແລະ ເປັນປາຍ, ເປັນຜູ້ທຳອິດ ແລະ ເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ພຣະອົງຊົງປະທານແບບຢ່າງຂອງພຣະລັກສະນະນັ້ນຂອງພຣະອົງເອງ

ເມື່ອພຣະອົງຊົງບັນລຸໃຫ້ໃຜຮັບຂຽນສັງເກດຫຼາຍທີ່ເປັນຢູ່, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ

ໃຜຮັບກໍຈະໄດ້ຂຽນສັງເກດຫຼາຍທີ່ຈະມາເຖິງດ້ວຍ. ພຣະເຢຊູຊົງສະແດງປາຍທາງໂດຍອາໄສຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ເສມ.

ນັ້ນແຫຼະຄືພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີລະບຸວ່າ ພຣະເຢຊູຄືພຣະວັດຈະນະ. ພຣະທຳເລີ່ມຕົ້ນເລີ່ມທຳອິດໃນພຣະຄຳພີຄື ປະຖົມມະການ
ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ການເລີ່ມຕົ້ນ." ພຣະທຳສຸດທ້າຍໃນພຣະຄຳພີຄື ພຣະທຳພຣະນິມິດ ແລະ
ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ກ່ອນໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ ກໍຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ປະຖົມມະການເປັນອາລຟາ ແລະ ພຣະນິມິດເປັນໂອເມກາ, ແລະ ທັງສອງຮ່ວມກັນຄືພຣະວັດຈະນະ, ແລະ
ພຣະວັດຈະນະນັ້ນຄືພຣະເຢຊູ, ຜູ້ຊົງເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ. ລາຍເຊັ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼື
ພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຖືກຈາລຶກໄວ້ພາຍໃນທຸກຂໍ້ຄວາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.
ລາຍເຊັ່ນນັ້ນຢືນຢັນວ່າ ຄວາມສະຫວ່າງໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ.

ຖ້າການຕີຄວາມຂໍ້ພະຍາກອນຕອນໃດໜຶ່ງບໍ່ມີລາຍເຊັ່ນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງແມ່ນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ,
ຊຶ່ງແມ່ນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ, ການຕີຄວາມນັ້ນຈຶ່ງຜິດພາດ.

ຍັງມີການທົດສອບອື່ນໆອີກທີ່ຄວນນຳມາໃຊ້ໃນເວລາຕີຄວາມພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ບໍ່ວ່າບຸກຄົນໃດຈະນຳການທົດສອບໃດມາໃຊ້,

ການທົດສອບນັ້ນຄວນຖືກກຳນົດໄວ້ພາຍໃນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າບໍ່ມີການທົດສອບທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ,
ກໍຈະມີການຕີຄວາມທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນນ້ອຍລົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນຫຍັງ? ແລະ ແມ່ນຫຍັງ?

ການພິພາກສາຕາມພຣະຄຳພີຂອງຜູ້ມີຊີວິດ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11 ແມ່ນຫຍັງຫຼື?

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງໃນພຣະທຳ Revelation,

ພຣະອົງຊົງລະບຸພຣະອົງວ່າເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ, ແລະຊົງໃຊ້ຜູ້ພະຍາກອນໃຜຮັບເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນ
ນວ່າຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອຸປະນິສັຍຂັ້ນນັ້ນຂອງພຣະອົງໝາຍເຖິງຫຍັງ.

ພຣະອົງຊົງລະບຸຂ່າວສານຂອງພຣະທຳທັງໝົດນັ້ນວ່າເປັນການສຳແດງພຣະອົງເອງ.

ພຣະອົງຊົງບັນຊາໂຍຮັນໃຫ້ຂຽນສົງເທີມຢູ່ໃນໂລກຂອງໂຍຮັນໃນເວລານັ້ນ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ໂຍຮັນກໍຈະກຳລັງບັນທຶກສົງເທີຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໂລກ.
ໂຍຮັນເປັນໜຶ່ງໃນສິບສອງຜູ້ນຳໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ແລະດັ່ງນັ້ນ
ໂຍຮັນຈຶ່ງເປັນພາບສະແດງຂອງຕອນສິ້ນສຸດຂອງຄຣິສຕະຈັກ,
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ແລະຝູງຊົນໃຫຍ່ໃນ Revelation ບົດ 7.

ເຫດຜົນຕາມພຣະຄຳພີແມ່ນດັ່ງນີ້: ພຣະເຢຊູຄືພຣະວາຈາ ໂດຍພຣະວາຈານັ້ນສົງທັງບວງຈົ່ງຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນ,
ເປັນພຣະວາຈາຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງມາແຕ່ດັ່ງເດີມ,
ແລະພຣະອົງຍັງແມ່ນພຣະຄຳພີອີກດ້ວຍ, ເພາະພຣະອົງຄືພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄຸນລັກສະນະປະການທຳອິດໃນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ
ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນຂ່າວສານສຸດທ້າຍຂອງພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືວ່າ
ພຣະອົງຊົງສ້າງແດງຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສົງໜຶ່ງ ດ້ວຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງນັ້ນເອງ.
ຖ້າຄວາມຈິງຂັ້ນກົງກັບພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ບໍ່ຖືກນຳໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງບຸກຄົນໜຶ່ງ ຄົນນັ້ນກໍບໍ່ອາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ການພິພາກສາຄົນເປັນທີມີຊີວິດນັ້ນແມ່ນຫຍັງ, ແລະເຫດໃດຈຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນ 9/11, ແລະທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
ເຫດໃດມັນຈຶ່ງເກືອບຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.

ເປັນຕົວຢ່າງໜຶ່ງຂອງຫຼັກການແຫ່ງ Alpha ແລະ Omega,
ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນແບບຢ່າງຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝປະຈຸບັນ,
ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ ທີ່ອາດລະບຸໄດ້ອີກວ່າ
ອົດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນເປັນແບບຢ່າງຂອງອົດສະຣາເອນຜ່າຍຈົດວິນຍານ.
ບໍ່ວ່າຈະຖືກກ່າວອອກມາແນວໃດ ທັງອົດສະຣາເອນບູຮານຕາມຕົວອັກສອນ ແລະ
ອົດສະຣາເອນສະໄໝປະຈຸບັນຜ່າຍຈົດວິນຍານ ຕ່າງກໍມີປະຫວັດຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ປະຫວັດຕອນສິ້ນສຸດ.
ໃນສີປະຫວັດນັ້ນ ສາມປະຫວັດໄດ້ຜ່ານພົ້ນໄປແລ້ວ, ແລະ ບັດນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນປະຫວັດທີສີ່ ແລະ
ຄັ້ງສຸດທ້າຍ.

ປະຫວັດສາດສາມຊ່ວງໃນອະດີດນັ້ນເປັນພະຍານສາມປະການຂອງຊີວິດອາຍຸສຸດທ້າຍໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກ.
ປະຫວັດສາດສາມຊ່ວງໃນອະດີດນັ້ນບົ່ງຊີວິດອາຍຸທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນພຣະນິມິດວ່າເປັນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ
. ຍັງມີແນວຄຳພະຍາກອນອື່ນໆຂອງປະຫວັດສາດທີ່ກ່າວເຖິງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າດ້ວຍ,
ແຕ່ຈຳນວນຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້ານັ້ນບັນຈຸໄວ້ດ້ວຍສັນຍະລັກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີ
ຟ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນທາງຄຳພະຍາກອນໂດຍການນຳສິບສອງເຜົ່າຂອງອົດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນໃນ
ນສະໄໝບູຮານ ມາຄຸນກັບສິບສອງສາວົກຂອງອົດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່.

ເປັນຕົວຢ່າງອີກປະການໜຶ່ງຂອງອານາພາແລະໂອເມກາ, ທຸດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 14
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດ.
ຂະບວນການມົນເລີຣ໌ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງທຸດສະຫວັນສາມອົງ, ແລະຂະບວນການ
ຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດອົງທີສາມ.
ຂະບວນການອານາພາໄດ້ປະກາດການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາໄດ້ສ່ວນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ຂະບວນການໂອເມກາໄດ້ປະກາດການເປີດຕົ້ນຂອງການພິພາກສາຄົນທີມີຊີວິດຢູ່
ໂດຍລະບຸວ່າການເລີ່ມຕົ້ນຂອງມັນແມ່ນ 9/11.

ຕົວຢ່າງປະການທີສາມຂອງອັນພາແລະໂອເມກາ ຊຶ່ງສາມາດຮັບຮອງໄດ້ໂດຍການດົນໃຈ ຄືວ່າ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ
ອັນພາເຄືອນໄຫວຂອງພວກມົນເລີຣ໌
ໄດ້ໃຫ້ຄຳອະນຸຍາດເລື່ອງພົມມະຈາຣສິບຄົນສຳເລັດລົງຢ່າງຕັ້ງຕາມຕົວອັກສອນທຸກປະການ. ຊິດສະເຕີໄວທ໌

ໄດ້ລະບຸປະຫວັດຂອງພວກມັນເລື່ອດໃນໜັງສື The Great Controversy
ໃນບໍລິບົດທີ່ອຸປະມານນັ້ນໄດ້ສຳເລັດລົງໃນເວລານັ້ນ. ນາງສອນວ່າ
ຂະບວນການໂອເມກາຂອງຜູ້ໜັງແສນສືໝົນສີຟ້ນ
ຈະໃຫ້ຄຳອຸປະມາເລື່ອງພົມມະຈາຣີສືບຄົນສຳເລັດລົງຢ່າງຕັ້ງຕາມຕົວອັກສອນເຊັ່ນກັນ.
ພະຍານສັງຄົມສາມປະການຂອງພຣະຄຣິດ ທີ່ຊື່ບືອກວ່າ ຕອນປາຍເປັນດັ່ງຕອນຕົ້ນ.

ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງອົດສະຣາເອນບູຮານ, ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊາວເຮັບຣູ
ໂດຍມີເລືອດທຶກໄວ້ເທິງວົງກົມປະຕູເປັນເຄື່ອງໝາຍ, ຊຶ່ງແນະນຳວ່ານັ້ນແມ່ນການກ່າວເຖິງ
“ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທຸ່ງຄົນ” ເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພິທີບັບຕີສະມາເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມສຳພັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກັບພຣະຄຣິດ, ແລະ
ໂປໂລໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າ ຊາວເຮັບຣູຜູ້ອອກຈາກອີຢິບນັ້ນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາ “ໃນເມກ” ແລະ
“ໃນທະເລແດງ.” ເມື່ອພວກເຂົາຂ້າມພັນທະເລໄປແລ້ວ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບມານາ,
ຊຶ່ງໃນບັນດາຄວາມໝາຍອື່ນໆ ມັນເປັນສັນຍາລັກຂອງວັນຊະບາໂຕວັນທີເຈັດ
ໃນບໍລິບົດທີ່ມັນເປັນບົດທົດສອບ.

“ມານາ” ເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເມື່ອພວກເຂົາລົ້ມເຫລວໃນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເມື່ອພວກເຂົາປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມຂອງ
Joshua ແລະ Caleb,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະຕິເສດພວກເຂົາໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ ແລະ
ໄດ້ຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບ Joshua ແລະ Caleb. ເມື່ອໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ,
ພິທີການຕັດຫນັງປາຍອະວະຍະບໍ່ໄດ້ຖືກປະກອບແກ່ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ກົດໃນລະຫວ່າງສືບບິນນັ້ນ,
ເພາະພິທີນັ້ນໄດ້ຖືກຢຸດລົງໃນການກະບົດທີ່ Kadesh, ແລະ ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນອີກທີ່ Kadesh
ກ່ອນການເຂົ້າໄປນັ້ນພຽງເລັກນ້ອຍ. ນີ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງຂອງ Alpha ແລະ Omega.

ການພະເນຈອນໄປໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາສືບບິນໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນດ້ວຍການກະບົດຕໍ່ຂ່າວສານຂອງໂຢຊວຍ ແລະ
ຄາເລັບ, ແລະມັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການກະບົດຂອງໂມເຊໃນການຕີພຣະສີລາ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ບົດເບືອນພຣະລັກສະນະ ແລະ ພຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບຂອງອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງອົສຣາເອນບູຮານ, ພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນ “ຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ”
ຕາມມາລາກບິດທິສາມ, ໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຮັບຮອງ “ພັນທະສັນຍາ” ກັບຫຼາຍຄົນເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ,
ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນດານໂອນບົດທີ່ກຳລັງເລັດ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາ,
ພຣະຄຣິດໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຄຣິສຕະຈັກ
ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຂ້າມຜ່ານປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມ.
ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງອົສຣາເອນບູຮານໃນຖານະເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຂ້າມຜ່ານປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາກ່ອນໜ້າ
ແລະໄດ້ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບປະຊາຊົນໃໝ່ທີ່ຖືກຊົງເລືອກ.
ພຣະອົງໄດ້ກະທຳສິ່ງດຽວກັນນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງອົສຣາເອນບູຮານ.

ສັນຍາລັກຂອງພັນທະສັນຍາແມ່ນການແຕ່ງງານ,
ແລະນັບແຕ່ການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 AD, ຄຳພະຍາກອນໄດ້ສະ
ແດງໃຫ້ເຫັນການຢ່າຮ້າງຢ່າງເປັນລຳດັບຂອງພຣະເຈົ້າຈາກອົສຣາເອນໂບຮານຕາມຕົວອັກສອນ. ດັ່ງນັ້ນ,
ການຢ່າຮ້າງນັ້ນໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ແທ້ໆເມື່ອໃດ—ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງບັງເກີດ, ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງສົນພຣະຊົນ,
ໃນການເອົາຫນີຂວ້າງສະເຕຟາໂນ, ຫຼືໃນການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ?

ໃນຂະນະດຽວກັນ ຜູ້ນະມັດສະການຈາກທຸກປະຊາຊາດໄດ້ສະແດງອອກພຣະວິຫານທຶກຊຸກພິດໄວ້ເພື່ອການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ. ພຣະວິຫານນັ້ນສ່ອງປະກາຍດ້ວຍຄໍາ ແລະ ຫົນມືຄຳ ເປັນພາບແຫ່ງຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມສົ່ງຜ່າເຜີຍ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄຮວາບໄດ້ປະທັບຢູ່ໃນພະລາຊະວັງແຫ່ງຄວາມງາມນັ້ນອີກຕື່ມ. ຊົນຊາດອິດສະຣາເອນໃນຖານະເປັນປະຊາຊາດໜຶ່ງໄດ້ຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະຄຣິດ ໃນໄລຍະໃກ້ຈະສິ້ນສຸດພັນທະກົດຂອງພຣະອົງໃນໄລການີ ທອດພຣະເນດເບີ້ພາຍໃນພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ພຣະອົງກ່າວວ່າ, 'ຈົ່ງເບີ້ເຖິດ, ເຮືອນຂອງພວກທ່ານຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້າງເບີ້ແກ່ພວກທ່ານ.' Matthew 23:38. ກ່ອນໜ້ານີ້ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນພຣະວິຫານນັ້ນວ່າເປັນເຮືອນຂອງພຣະບໍດີຂອງພຣະອົງ; ແຕ່ເມື່ອພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າສະເດັດອອກຈາກຜາຜະໜັງເຫຼົ່ານັ້ນ ການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຖອນ ອອກຈາກພຣະວິຫານທຶກຊຸກສ້າງເພື່ອພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງນັ້ນຕະຫຼອດໄປ." Acts of the Apostles, 145.

ໃນວັນຖັດຈາກການເສັດສະເດັດເຂົ້າຢ່າງມີໄຊຊະນະ ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດວ່າ ເຮືອນຂອງຊາວຢິວໄດ້ຖືກປະໄວໃຫ້ຮ້າງເບີ້ ແລະການຢ່າຮ້າງນັ້ນໄດ້ສຳເລັດຢ່າງສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນ ການຢ່າຮ້າງໄດ້ສຳເລັດລົງເມື່ອຕາເວັນຕົກໃນວັນແຫ່ງການເສັດສະເດັດເຂົ້າຢ່າງມີໄຊຊະນະ.

"ເຢຣູຊາເລັມເຄີຍເປັນດັງບຸດນ້ອຍຜູ້ຢູ່ໃນການດູແລອັນອ່ອນໄຫວຂອງພຣະອົງ, ແລະດັງບໍດີຜູ້ອ່ອນໄຫວໄວ້ທຸກໂສກເຫນືອບຸດຊາຍຜູ້ນອກລຸ່ນອກທາງ, ພຣະເຢຣູຊາລັມກັນນ້ຳພຣະເນດເຫນືອນະຄອນທີ່ຊົງຮັກນັ້ນ. ເຮົາຈະມອບເຈົ້າໄປໄດ້ຢ່າງໃດ? ເຮົາຈະເບີ້ເຈົ້າຖືກຊຸກພິດໃຫ້ແກ່ຄວາມພິນາດໄດ້ຢ່າງໃດ? ເຮົາຈະຕ້ອງປ່ອຍເຈົ້າໄປເພື່ອໃຫ້ຈອກແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າເຕັມບໍ? ຈົດວິນຍານດຽວກັນມີຄຸນຄ່າຫຼາຍເທື່ອເກີນ ຈົນເມື່ອປຽບກັບມັນ ໂລກທັງຫຼາຍກໍຈົມຫາຍໄປໃນຄວາມໄຮຄວາມໝາຍ; ແຕ່ທີ່ນີ້ມີຊົນຊາດທັງຊາດກຳລັງຈະສູນເສຍໄປ. ເມື່ອດວງອາທິດທີ່ອ່ອຍຄອຍຂອງລັງສຸດຕາເວັນຕົກຜ່ານພົ້ນໄປຈາກສາຍຕາໃນຟ້າສະຫວັນ, ວັນແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງເຢຣູຊາເລັມກໍຈະສິ້ນສຸດລົງ. ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນກຳລັງຢຸດຢູ່ເທິງສັນເຂົ້າໂອລິວໂດດ, ກໍຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປສຳລັບເຢຣູຊາເລັມທີ່ຈະກັບໃຈ. ໃນເວລານັ້ນ ທຸກໆແຫ່ງພຣະເມດຕາກຳລັງພັບປົກຂອງນາງ ເພື່ອຈະກຳລັງຈາກພຣະທີ່ນັ້ນທອງຄຳ ແລະຫຼັກທາງໃຫ້ແກ່ຄວາມຍຸດຕິທຳແລະການພິພາກສາທີ່ກຳລັງມາເຖິງຢ່າງວ່ອງໄວ. ແຕ່ດວງພຣະໄທອັນໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ ຍັງຄົງອ້ອມວອນເພື່ອເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ທີ່ໄດ້ໝັ້ນແຄນພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ດູກຸກຄຳເຕືອນຂອງພຣະອົງ, ແລະກຳລັງຈະເປັນເລືອດພຣະອົງໃນມືຂອງນາງ. ຖ້າຫາກເຢຣູຊາເລັມພຽງແຕ່ກັບໃຈ ກໍຍັງບໍ່ສາຍເກີນໄປ. ໃນຂະນະທີ່ແສງສຸດທ້າຍຂອງດວງອາທິດຕົກຕົ້ນຍັງອ້ອມອ້ອຍຢູ່ເທິງພຣະວິຫານ, ຫໍຄອຍ, ແລະຍອດປະດັບ, ຈະບໍ່ມີທູດສະຫວັນທີ່ອີງໃດນຳນາງໄປສູ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ອ່ອຍໃຫ້ລັອດ ແລະປັດເປົ້າຊະຕາກຳອັນພິນາດຂອງນາງໄປບໍ? ນະຄອນທີ່ງົດງາມແຕ່ບໍ່ມີສຸດ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາຫີນຂວາງບັນດາສາດສະດາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິເສດພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ກຳລັງຈອງຈຳຕົນເອງໄວ້ໃນໄສ້ແຫ່ງຄວາມເປັນທາດໂດຍຄວາມບໍ່ກັບໃຈຂອງນາງ,—ວັນແຫ່ງພຣະເມດຕາຂອງນາງໃກ້ຈະໝົດລົງ ແລ້ວ!"

"ຍັງອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ເຢຣູຊາເລັມ. ກ່ອນທີ່ວັນນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງ ພະຍານອົກປະການໜຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນພະຍານເຖິງພຣະຄຣິດ. ສຽງແຫ່ງການເປັນພະຍານໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ ຕອບສະໜອງຕໍ່ສຽງເອີ້ນຈາກອະດີດຜ່າຍຄຳພະຍາກອນ. ຖ້າເຢຣູຊາເລັມຈະຍອມຟັງສຽງເອີ້ນນັ້ນ, ຖ້ານາງຈະຮັບພຣະຜູ້ອ່ອຍໃຫ້ລັອດຜູ້ກຳລັງເຂົ້າມາຍັງປະຕູຂອງນາງ, ນາງກໍອາດຈະຍັງຖືກອ່ອຍໃຫ້ລັອດໄດ້."

“ຂ່າວສານໄດ້ໄປເຖິງພວກຜູ້ປົກຄອງໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມວ່າ ພຣະເຢຊູກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້ເມືອງ ພ້ອມດ້ວຍຝູງຊົນຈຳນວນຫລາຍ. ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ມີການຕ້ອນຮັບໃດໆສຳລັບພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍຄວາມຍື່ນຄວາມ ພວກເຂົາຈຶ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ ໂດຍຫວັງວ່າຈະທຳໃຫ້ຝູງຊົນນັ້ນແຕກກະຈາຍ. ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນກຳລັງຈະລົງຈາກພູເຂົາມະກອກເທດ ມັນໄດ້ຖືກຂັດຂວາງໂດຍພວກຜູ້ປົກຄອງ. ພວກເຂົາຖາມເຖິງສາເຫດແຫ່ງການຊົມຊົມຍືນດີອັນອີກກະທຳນັ້ນ. ເມື່ອພວກເຂົາຖາມວ່າ ‘ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ?’ ພວກສາວົກທີ່ຕັ້ງມຸມດ້ວຍຈິດວິນຍານແຫ່ງການດົນໃຈ ກໍໄດ້ຕອບຄຳຖາມນີ້ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອັນຄົມຄາຍ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວຊຳຄຳພະຍາກອນທັງຫລາຍກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ.”

“ອາດາມຈະບອກທ່ານວ່າ, ມັນແມ່ນເຊື້ອສາຍຂອງຜູ້ຍິງທີ່ຈະທຳລາຍຫົວຂອງນູ.”

“ຈົ່ງຖາມອັບຣາຮາມ ແລ້ວທ່ານຈະບອກທ່ານວ່າ ພຣະອົງຄື ‘ເມນຄີເຊເດກ ກະສັດແຫ່ງຊາເລັມ,’ ກະສັດແຫ່ງສັນຕິສຸກ. ປະຖົມມະການ 14:18.”

“ຢາໂຄບຈະບອກທ່ານວ່າ ພຣະອົງຄືຊີໂວແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ.

“ອີຊາຢາຈະບອກທ່ານວ່າ, ‘ອິມມານູເອນ,’ ‘ມະຫັດສະຈັນ, ທີ່ປົກສາ, ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງລົດ, ພຣະບິດາອັນເປັນນິດ, ເຈົ້າຊາຍແຫ່ງສັນຕິພາບ.’ ອີຊາຢາ 7:14; 9:6.”

“ເຢເຣມີຢາຈະບອກທ່ານວ່າ, ກົງງ່າຂອງດາວິດ, ‘ພຣະຢາເວຫລົວາມຊອບທຳຂອງພວກເຮົາ.’ ເຢເຣມີຢາ 23:6.”

“ດານເອນຈະບອກທ່ານວ່າ ພຣະອົງແມ່ນພຣະເມຊີອາ.”

“ໂຮເຊອາຈະບອກທ່ານວ່າ, ພຣະອົງເປັນ ‘ພຣະເຢໂຫວາ ພຣະເຈົ້າຈອມໂຍທາ; ພຣະເຢໂຫວາແມ່ນພຣະນາມທີ່ລະນຶກເຖິງພຣະອົງ.’ ໂຮເຊອາ 12:5.”

“ໂຢຮັນ ຜູ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາ ຈະບອກທ່ານວ່າ ພຣະອົງຄື ‘ພຣະເມສານອ້ຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຍົກເອົາຄວາມບາບຂອງໂລກໄປ.’ ໂຢຮັນ 1:29.”

“ພຣະເຢໂຫວາຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໄດ້ປະກາດຈາກພຣະທັມນັ້ນຂອງພຣະອົງວ່າ, ‘ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດອັນເປັນທຣີກຂອງເຮົາ.’ ມັດທາຍ 3:17.

“ພວກເຮົາ, ຜູ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະອົງ, ຂໍປະກາດວ່າ, ນີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູ ພຣະເມຊີອາ, ເຈົ້ານາຍແຫ່ງຊີວິດ, ພຣະຜູ້ຖືຂອງໂລກ.”

“ແລະເຈົ້ານາຍແຫ່ງອຳນາດຂອງຄວາມມັດກຮັບຮູ້ພຣະອົງ ໂດຍກ່າວວ່າ, ‘ຂ້ານອ້ຍຮູ້ວ່າພຣະອົງແມ່ນຜູ້ໃດ, ຄືອົງບໍຣິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.’ ມາຣະໂກ 1:24.” The Desire of Ages, 577–579.

ປະຫວັດຂອງການສະເດັດເຂົ້າຢ່າງມີໃຊ້ຊະນະຂອງພຣະຄຣິດ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນໃນຊ່ວງເວລາຂອງພວກມັນເລີ່ມໂຮດ.
ຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກຊີວິດເຕີໄວທ໌ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອການສະເດັດເຂົ້າໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ
ປະຊາຊົນໄດ້ຍິ່ງໃດກໍການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົງສຸດ, ແລ້ວພຣະຄຣິດກໍຢຸດ
ແລະຮ້ອງໄຫ້ເຫັນອັນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ສືບຕໍ່ການສະເດັດເຂົ້າ
ແລະຈາກນັ້ນກໍຖືກເຜີຍໜ້າກັບບັນດາຜູ້ນຳຊາວຢິວ.
ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະແຍກລັກສະນະບາງປະການຂອງເລື່ອງນີ້ອອກມາ
ເພື່ອຈະລະບຸເຄື່ອງໝາຍຕາມທາງທຶກທຳຊ້ອກໃນປະຫວັດຂອງພວກມັນເລີ່ມໂຮດ. ແຕ່ກ່ອນອັນ
ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະກ່າວຂ້າງເກດປະການໜຶ່ງກ່ຽວກັບຕອນເລີ່ມຕົ້ນແລະຕອນສິ້ນສຸດ.
ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫາກໄດ້ອ້າງອີງຈາກຊີວິດເຕີໄວທ໌ ເປັນຕອນທ້າຍຂອງບົດໜຶ່ງ,
ແລະໃນຕອນເບື້ອງຂອງບົດຖັດໄປໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້.

“ການສະເດັດເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງມີຊັບພະຍາ
ເປັນເພື່ອເຖິງເລືອນລາງຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງໃນເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ
ດ້ວຍລົດອຳນາດແລະພຣະສິນທຳມາກາງໃຊ້ຊະນະຂອງທຸດສະຫວັນ ແລະຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງວິສດຊົນ.
ເມື່ອນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ກ່າວແກ່ພວກປະໂຮຫິດແລະພວກພາຣີສີຈະສຳເລັດເປັນຈິງວ່າ: ‘ຕໍ່ໄປນີ້
ພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ຈົນກວ່າພວກທ່ານຈະເວົ້າວ່າ ຜູ້ທີ່ມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ
ເປັນສຸກ.’ ມັດທາຍ 23:39. ໃນນິມິດພະຍາກອນ
ຊາກາຣີຢາໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າແຫ່ງໃຊ້ຊະນະສຸດທ້າຍນັ້ນ;
ແລະທ່ານຍັງໄດ້ເຫັນຊະຕາກຳຂອງຜູ້ທີ່ໃນການສະເດັດມາຄົງທຳອິດໄດ້ປະຕິເສດພຣະຄຣິດວ່າ:
‘ພວກເຂົາຈະແຕ່ງງານເບື້ອງເຮົາ ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານ; ແລະພວກເຂົາຈະໄວ້ທຸກເພາະພຣະອົງ
ເໝືອນຢ່າງຄົນໜຶ່ງໄວ້ທຸກເພາະບຸດຊາຍຄົນດຽວຂອງຕົນ, ແລະຈະຂົ່ມຂືນເພາະພຣະອົງ
ເໝືອນຢ່າງຄົນໜຶ່ງທີ່ຂົ່ມຂືນເພາະບຸດຫົວປີຂອງຕົນ.’ ຊາກາຣີຢາ 12:10. ພຣະຄຣິດໄດ້ລ່ວງຮູ້ເຫດການນີ້
ເມື່ອພຣະອົງທອດພຣະເນດເຫັນນະຄອນ ແລະຊົງກັນແສງເພາະມັນ.
ໃນຄວາມພື້ນຖານທາງໂລກຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນການທຳລາຍຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງຊົນຊາດນັ້ນ
ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຜິດໃນເລືອດຂອງພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ.”

“ພວກສາວົກໄດ້ເຫັນຄວາມກຽດຊັງຂອງຊາວຢິວທີ່ມີຕົວພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຫັນວ່າມັນຈະນຳໄປສູ່ສິ່ງໃດ. ພວກເຂົາຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈສະພາບທີ່ແທ້ຈິງຂອງອິສະຣາເອນ
ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈການສະໜອງໂທດທີ່ຈະຕົກລົງເທິງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງນີ້ແກ່ພວກເຂົາ ໂດຍຜ່ານບົດຮຽນຈາກວັດຖຸອັນມີນິຍາມສຳຄັນ.”

“ການຮ້ອງເອີ້ນເທື່ອສຸດທ້າຍເຖິງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເປັນໄປຢ່າງໄຮ້ຜົນ.
ພວກປະໂຮຫິດແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນສຽງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນອະດີດສະຫວັນກັບມາໂດຍຝຸງຊົນ
ເພື່ອຕອບຄຳຖາມວ່າ, ‘ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ?’
ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບມັນວ່າເປັນພຣະສຽງແຫ່ງການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ.
ດ້ວຍຄວາມໂກດແຄ້ນແລະຄວາມປະຫລາດໃຈ ພວກເຂົາພະຍາຍາມປິດປາກປະຊາຊົນ.
ໃນທຳມາກາງຝຸງຊົນນັ້ນມີນາຍທະຫານໂຮມັນຢູ່ ແລະຕົ້ນພື້ນພວກເຂົາ
ສັດຕູຂອງພຣະອົງໄດ້ກ່າວໂທດພຣະເຢຊູວ່າເປັນຜູ້ນຳແຫ່ງການກະບົດ. ພວກເຂົາໄດ້ພັນລະນາວ່າ
ພຣະອົງກຳລັງຈະເຂົ້າຄອບຄອງພຣະວິຫານ ແລະຈະຄອງລາດເປັນກະສັດໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.” The
Desire of Ages, 580.

ຈຸດທີ່ຂ້ອຍບໍ່ປາຖະໜາໃຫ້ພາດໄປຄື ການເສັດເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີຊັບພະຍາຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນ
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າບໍ່ພຽງແຕ່ຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທຸ່ງຄົນໃນປະຫວັດສາດມື້ນີ້ເລີຍເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນແບບຢ່າງຂອງອະວະສານໂລກດ້ວຍ.
ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງສະຫະສະວັດໃນ Revelation ບົດ 20
ແລະຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະອົງພ້ອມກັບນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃໝ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງສະຫະ
ສະວັດ. ມັນຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕາຍຂອງຄົນອະທຳໃນເວລາການສະເດັດມາຄົງທຳສອງຂອງພຣະອົງ,
ແລະການພິພາກສາຂຶ້ນສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາໃນຕອນທ້າຍຂອງສະຫະສະວັດ.
ຕອນເບີດຂອງວັກສຸດທ້າຍລະບຸວ່າ, “ການຮ້ອງຂໍສຸດທ້າຍຕໍ່ເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເປັນໄປໂດຍໄຮ້ຜົນ.
ພວກປະໂຮຫິດແລະພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນສຽງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນອະດີດສະຫວັນກັບຄືນມາໂດຍຝຸງຊົນ,
ເພື່ອຕອບຄຳຖາມທີ່ວ່າ, ‘ຜູ້ນີ້ແມ່ນໃຜ?’ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຮັບມັນວ່າເປັນສຽງແຫ່ງການດົນໃຈ.”

ການຮ້ອງຂໍສຸດທ້າຍນັ້ນເປັນໄປໂດຍປາສະຈາກຜົນ, ແລະການຮ້ອງຂໍນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນ
“ສຽງພະຍາກອນແຫ່ງອະດີດ.”
ຝຸງຊົນໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ,

ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດຄຳແນະນຳຂອງເຢເຣມີຍາໃຫ້ກັບຄືນໄປສູ່ຫົນທາງເດີມ.
ພວກເຂົາຍັງໄດ້ປະຕິເສດວິທີການແບບ ບັນທັດຕັບັນທັດ, ເພາະບັນດາສາວົກໄດ້ຕອບຄຳຖາມວ່າ
"ຜູ້ນີ້ແມ່ນຜູ້ໃດ," ໂດຍການນຳພະຍານຫຼາຍປະການມາຮ່ວມກັນ, ບັນທັດຕັບັນທັດ, ຈາກບ່ອນນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ
ແລະຈາກບ່ອນນັ້ນອ້ອມໜຶ່ງ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງເລີ່ມການເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງຊົງຢຸດລະຫວ່າງທາງ.
ສົງຄ໌ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນ ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ນຳເອົາລຳມາໃຫ້ພຣະຄຣິດຊົງຂຶ້ນ.
ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍຂີ້ດັນນັ້ນມາກ່ອນ ແລະ ສັດນັ້ນກໍບໍ່ເຄີຍຖືກຂີ້ມາກ່ອນເຊັ່ນກັນ.
ເຫດຜົນນີ້ບຶງຊື່ຖືກການອັດສະຈັນ ເພາະວ່າຈະມີສັດຕົວໃດຍອມໃຫ້ຄົນຂີ້ໄດ້ຕັ້ງແຕ່ຄັ້ງທຳອິດ ແລະ
ຜູ້ໃດຈະຮູ້ວິທີຄວບຄຸມການຂີ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກຂີ້ມາກ່ອນໄດ້.
ສົງຄ໌ຄຳຍອກກັນກັບເມື່ອພວກຟິລິດສະຕິນໄດ້ວາງເຄື່ອງຖວາຍໄວ້ເທິງລົດ ຄຽງຄູ່ກັບຫົບພັນທະສັນຍາ ແລະ
ນຳໆໂວແມ່ສອງຕົວທີ່ກຳລັງໃຫ້ນົມລູກ ແລະ ບໍ່ເຄີຍລາກລົດມາກ່ອນ ມາເທິງແອກ ແລະ
ທັນທີນັ້ນມັນກໍປະຖົມລູກຂອງມັນ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນເດີນທາງເພື່ອນຳຫົບພັນທະສັນຍາກັບຄືນໄປຫາຊາວເຮັບເຮີ.
ຫົບພັນທະສັນຍາກຳລັງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງໄປສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ເມື່ອດາວິດໄດ້ນຳມັນເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນທຶສຸດ
ທ່ານກໍໄດ້ເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງການເສດຖະກິດເຂົ້າຢ່າງມີໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດປະທັບເທິງຫຼັງລາແລ້ວ, ປະຊາຊົນກໍເລີ່ມບູລະສົມຂອງຕົນຕາມທາງ, ຕັດກົງປາມລົງມາ,
ແລະສຽງໃຫຍ່ອ້າງກ່າວຂຶ້ນວ່າ, "ໂຮຊານນາແກພຣະບຸດຂອງດາວິດ:
ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົງໄດ້ຮັບພຣະພອນ! ໂຮຊານນາໃນທຶສູງສຸດ."
(Matthew 21:9) ພວກຜູ້ນຳຂັດຂຶ້ນແລະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພຣະເຢຊູຫ້າມຝູງຊົນໃຫ້ງຽບລົງ. ພວກເຂົາເດີນຕີໄປ
ແລະພຣະເຢຊູຢຸດລົງເພື່ອຮ້ອງໃຫ້ເພາະມະນຸດຊາດທີ່ສູນເສຍ, ຊົງມີນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນຕົວແທນ.
ຈາກນັ້ນຂະບວນກໍດຳເນີນຕີໄປ, ແລະພວກຜູ້ນຳກໍເຂົ້າມາແຊກແຊງອົກເທືອໜຶ່ງ,
ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ.
ຈາກນັ້ນພວກສາວົກກໍຕອບດ້ວຍຄຳພະຍານຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທີ່ຖືກປະກາດໄວ້ເປັນລຳດັບຊັ້ນໆ.

ປະຫວັດການທີ່ບັດນີ້ເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍການຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍຂອງລາຊະໂຮ ຊົງ
ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນແນວຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງ
ພົມມະຈາລີສິບຄົນ, ແລະໂດຍອຸດຊາໄດ້ແຕ່ຫົບພັນທະສັນຍາ
ໃນແນວເຫດການການເສດຖະກິດເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໃຊ້ຂອງດາວິດ.
ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນສຳພັນກັບໄລຍະເວລາຊັກຊ້າ,
ແລະພຣະຄຣິດໄດ້ຊັກຊ້າເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຍື່ນເທືອທຳອິດວ່າລາຊະໂຮບ່ອຍ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ດາວິດໄດ້ຊັກຊ້າໂດຍປະຫຼະຫົບພັນທະສັນຍາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ອຸດຊາໄດ້ຕາຍ
ຈົນກວ່າຕໍ່ມາທ່ານຈຶ່ງໄດ້ໄປນຳມັນກັບຄືນມາ. ລາຊະໂຮໄດ້ຕາຍ
ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຖືກປຸກໃຫ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ.
ລາຊະໂຮນັ້ນແຫຼະເປັນຜູ້ທີ່ມາໄດ້ນຳລາທິພຣະເຢຊູຊົງຂຶ້ນໄປໃນນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ທູດສະຫວັນອົງທີສອງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 19 ເດືອນເມສາ ປີ
1844 ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ
ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ. ພາຍຫຼັງຈາກນັ້ນ Samuel Snow
ໄດ້ເລີ່ມພັດທະນາຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.
ການພັດທະນາຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງຂ່າວສານນັ້ນ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການສະເດັດເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂອງພຣະຄຣິດ. ຄວາມກ້າວໜ້າໃນວຽກງານຂອງ
Snow ຍັງຖືກເປັນຕົວແທນໃນການເດີນທາງຂອງຫົບພັນທະສັນຍາ ຈາກພວກ Philistines ໄປສູ່ລົດ ໄປສູ່

Uzzah ແລະໃນທຶສຸດເຂົ້າສູ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

ບົດເຂົ້ານັ້ນມີການປະກາດໃນເບື້ອງຕົ້ນໂດຍປະຊາຊົນ ເມື່ອພວກຜູ້ນຳໄດ້ບອກພຣະຄຣິດໃຫ້ຫ້າມຝູງຊົນໃຫ້ງຽບຕາມດ້ວຍພຣະຄຣິດຊົງກັນແສງ, ແລ້ວຈົງຕາມມາດຕ້ອຍການປະກາດຂອງພວກສາວົກ ເມື່ອບັນດາຜູ້ນຳທົດດ້ານໄດ້ຖາມວ່າພຣະຄຣິດແມ່ນຜູ້ໃດ. ການສຳແດງອອກແຫ່ງການດົນໃຈໃນປະຊາຊົນ ຊົງໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄຳຕອບຄັ້ງທຳອິດຂອງບັນດາຜູ້ນຳທົດດ້ານ ໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໂດຍພວກສາວົກ ເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ນຳສະເໜີ "line upon line" ພະຍານຜ່າຍຄຳພະຍາກອນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຈາກອະດີດ. ເມື່ອຕາເວັນຕົກໃນວັນນັ້ນ, ອົດສະຣາເອນໂບຮານໄດ້ຖືກຢຳຮ້າງຈາກພຣະເຈົ້າ.

ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ພວກສາວົກຍັງບໍ່ໄດ້
"ເຂົ້າໃຈການຕອບແທນໂທດທີ່ຈະຕົກລົງເທິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ." "ການຕອບແທນໂທດ" ທີ່ຈະ
"ຕົກລົງເທິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ" ນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ພວກສາວົກເຫັນໂດຍ "ບົດຮຽນຈາກວັດຖຸທຶສຳຄັນ."
ບົດຮຽນຈາກວັດຖຸທຶສຳຄັນນັ້ນ ຄືການສາບແຈ້ງຕົນໝາກເດືອ. ການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ຊົງພວກສາວົກຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍການສາບແຈ້ງຕົນໝາກເດືອ
ແລະອີກທັງໂດຍຄຳອຸປະມາທຶພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສອນໄວ້ກ່ອນແລ້ວກ່ຽວກັບຕົນໝາກເດືອ.

"ຄຳເຕືອນນີ້ແມ່ນສຳລັບທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ.
ການກະທຳຂອງພຣະຄຣິດໃນການສາບແຈ້ງຕົນໄມ້ຊົງພຣະອຳນາດຂອງພຣະອົງເອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ
ດຳລົງເປັນຄຳເຕືອນແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງປວງ ແລະແກ່ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະດຳເນີນຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍບໍ່ຮັບໃຊ້ຜ້ອນ.
ແຕ່ມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດແຫ່ງຄວາມເມດຕາແລະຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງພຣະຄຣິດ.
ບາງຄົນທຶຄິດວ່າຕົນເອງເປັນຄຣິສຕຽນຢ່າງດີລົດ
ບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າການຮັບໃຊ້ເພື່ອພຣະເຈົ້ານັ້ນປະກອບດ້ວຍອັນໃດ. ພວກເຂົາວາງແຜນ
ແລະພິຈາລະນາສັກສາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງພໍໃຈ. ພວກເຂົາກະທຳທຸກຢ່າງໂດຍອ້າງອີງແຕ່ຕົນເອງ.
ເວລາມີຄົນຄຳສຳລັບພວກເຂົາ ພຽງແຕ່ເທົ່າທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດສະສົມໄວ້ໃຫ້ຕົນເອງໄດ້.
ໃນກົດຈະການທັງປວງຂອງຊີວິດ ນີ້ແຫຼະແມ່ນເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຂົາ.
ພວກເຂົາຮັບໃຊ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄົນອື່ນ ແຕ່ເພື່ອຕົນເອງ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງພວກເຂົາໃຫ້ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດການຮັບໃຊ້ອັນບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດໃຫ້ພວກເຂົາຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນມະນຸດຂອງຕົນດ້ວຍທຸກວິທີທາງທີ່ເປັນໄປໄດ້.
ແຕ່ຕົວຕົນຂອງເຂົາໃຫຍ່ໂຕເຫຼືອເກີນ ຈົນພວກເຂົາບໍ່ອາດເຫັນສົ່ງໃດອັນໄດ້.
ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສຳພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບມວນມະນຸດ. ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດເພື່ອຕົນເອງເຊັ່ນນີ້
ເປັນດັ່ງຕົນເດືອນທີ່ສະແດງອາການທຸກຢ່າງວ່າມີຜົນ ແຕ່ກັບບໍ່ມີໝາກເລືອ.
ພວກເຂົາຮັກສາຮູບແບບພິທີແຫ່ງການນະມັດສະການ ແຕ່ບາດສະຈາກການກັບໃຈ ທຸກຄວາມເຊື່ອ.
ໃນຄຳຮັບຮອງຂອງຕົນ ພວກເຂົາໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ການເຊື່ອຟັງກັບຂາດຫາຍໄປ.
ພວກເຂົາເວົ້າ ແຕ່ບໍ່ກະທຳ. ໃນຄຳພິພາກສາທີ່ຖືກປະກາດເໝືອນນັ້ນ
ພຣະຄຣິດຊົງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ການສະແດງຕົນອັນຫວ່າງເປົ້າໄປນັ້ນຖືກຊົງພຽງໃດໃນພຣະເນດຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງປະກາດວ່າ
ຄົນບາບທີ່ເປີດເຜີຍນັ້ນມີຄວາມຜິດນອຍກວ່າຜູ້ທີ່ອ້າງຕົນວ່າຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ແຕ່ບໍ່ເກີດຜົນເພື່ອພຣະສິດຂອງພຣະອົງ."

"ຄຳອຸປະມາເລື່ອງຕົນໝາກເດືອ ທີ່ຖືກກ່າວຂຶ້ນກ່ອນການເສັດຈາກຂອງພຣະຄຣິດໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ
ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບບົດຮຽນທຶພຣະອົງຊົງສອນໃນການສາບແຈ້ງຕົນໄມ້ທີ່ເກີດຜົນ." The
Desire of Ages, 584.

ຫຼັງຈາກການເຜີຍຊື່ໃຫມ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍກັບບັນດາຜູ້ນຳແລ້ວ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຖອນພຣະອົງໄປອະທິຖານຕະຫຼອດຄົນ, ແລະໃນຕອນເຊົ້າ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດຜ່ານຕົ້ນໝາກເດືອ ພຣະອົງກໍໄດ້ສຳບູແຊ່ງມັນ.

“ມັນຍັງບໍ່ແມ່ນລະດູຂອງໝາກເດືອທຶກ, ນອກຈາກໃນບາງຖິ່ນທ້ອງຖິ່ນ; ແລະໃນເຂດເນີນສູງຮອບນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມ ກໍອາດກ່າວໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ, ‘ເວລາຂອງໝາກເດືອຍັງບໍ່ມາເຖິງ.’ ແຕ່ໃນສວນຜົນໄມ້ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມານັ້ນ, ມີຕົ້ນໜຶ່ງທີ່ເບິ່ງເໝືອນວ່າໄດ້ນຳໜ້າຕົ້ນອື່ນທັງໝົດ. ມັນຖືກປົກຄຸມໄວ້ແລ້ວດ້ວຍໃບ. ຕາມທຳມະຊາດຂອງຕົ້ນໝາກເດືອ, ກ່ອນທີ່ໃບຈະບານອອກ, ຜົນທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຈະປາກົດຂຶ້ນກ່ອນ. ເພາະສະນັ້ນ ຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີໃບດຶກໜາ ຈຶ່ງໃຫ້ຄຳສັນຍາວ່າຈະມີຜົນທີ່ຈົບຖ້ວນແລ້ວ. ແຕ່ຮູບລັກຂອງມັນເປັນສິ່ງຫລອກລວງ. ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງກວດຄົ້ນກຶງງ່າຂອງມັນ, ຕັ້ງແຕ່ກຶງລຸ່ມສຸດໄປຈົນເຖິງກຶງປາຍສູງສຸດ, ພຣະອົງກໍຊົງພົບ ‘ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກໃບ.’ ມັນເປັນພຽງມວນໃບໄມ້ທີ່ໄອ້ອວຕົນເອງ, ບໍ່ມີຫຍັງຫຼາຍກວ່ານັ້ນ.”

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວຄຳສຳບູແຊ່ງອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ມັນ. ພຣະອົງຕັດວ່າ, “ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດກິນຜົນຈາກເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປເປັນນິດ.” ໃນເຊົ້າວັນຕໍ່ມາ ເມື່ອພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດແລະພວກສາວົກຂອງພຣະອົງກຳລັງເດີນທາງໄປຍັງນະຄອນອີກຄັ້ງ ກຶງງ່າທີ່ຖືກທຳລາຍແລະໃບທີ່ຫຼົ້ມຕົກໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. “ອາຈານ,” ເປໂຕກຳວ່າ, “ເບິ່ງເຖິງ, ຕົ້ນໝາກເດືອທີ່ພຣະອົງໄດ້ສຳບູແຊ່ງນັ້ນໄດ້ແຫ້ງຫຼົ້ມໄປແລ້ວ.”

“ການກະທຳຂອງພຣະຄຣິດໃນການສຳບູແຊ່ງຕົ້ນໝາກເດືອ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາວົກປະຫລາດໃຈ. ສຳລັບພວກເຂົາ ມັນເບິ່ງຄືບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວິທີທາງແລະພຣະກິດຂອງພຣະອົງ. ຫລາຍເທື່ອທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນພຣະອົງປະກາດວ່າ ພຣະອົງມາບໍ່ແມ່ນເພື່ອພິພາກສາໂລກ ແຕ່ເພື່ອວ່າໂລກຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດໂດຍທາງພຣະອົງ. ພວກເຂົາລະນຶກເຖິງພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງວ່າ, ‘ບຸດແຫ່ງມະນຸດບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອທຳລາຍຊີວິດຂອງມະນຸດ ແຕ່ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ.’ ລູກ 9:56. ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງລ້ວນໄດ້ກະທຳເພື່ອພົ້ນຝຸ ບໍ່ເຄີຍເພື່ອທຳລາຍ. ພວກສາວົກຮູ້ຈັກພຣະອົງພຽງໃນຖານະພຣະຜູ້ພົ້ນຝຸ ພຣະຜູ້ຮັກສາ. ການກະທຳນີ້ເປັນກໍລະນີດຽວໂດດ. ມັນມີຈຸດປະສົງອັນໃດ? ພວກເຂົາຖາມກັນ.”

“ພຣະເຈົ້າ ‘ຊົງພິພາກສາໃນຄວາມເມດຕາ.’ ‘ຕາບໃດທີ່ເຮົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ, ເຮົາບໍ່ພິຈາລະນາໃນການຕາຍຂອງຄົນຊົ່ວ.’ Micah 7:18; Ezekiel 33:11. ສຳລັບພຣະອົງ ພາລະກິດແຫ່ງການທຳລາຍ ແລະການປະກາດຄຳພິພາກສາ ເປັນ ‘ພາລະກິດອັນແບກ.’ Isaiah 28:21. ແຕ່ເປັນເພາະຄວາມເມດຕາແລະຄວາມຮັກນັ້ນເອງ ທີ່ພຣະອົງຊົງເປີດຜ້າກຳບັງຈາກອະນາຄົດ ແລະຊົງສຳແດງໃຫ້ມະນຸດເຫັນຜົນຂອງວິທີທາງແຫ່ງບາບ.”

“ການສຳບູແຊ່ງຕົ້ນໝາກເດືອເປັນຄຳອຸປະມາທີ່ຖືກກະທຳໃຫ້ເຫັນ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ເກີດຜົນນັ້ນ, ອວດອ້າງໃບອັນຫຼາກຂອງຕົນຕໍ່ໜ້າພຣະຄຣິດໂດຍກົງ, ເປັນສັນຍາລັກຂອງຊາດຢິວ. ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດ ປາຖະໜາຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາສາວົກຂອງພຣະອົງເຫັນແຈ້ງເຖິງສາເຫດແລະຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງຄວາມພົ້ນາ ດຂອງອັດສະຣາເອນ. ເພາະເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງປະທານລັກສະນະທາງສັນທຳແກ່ຕົນໄມ້ນັ້ນ, ແລະຊົງໃຫ້ມັນເປັນຜູ້ອະທິບາຍຄວາມຈິງຜ່ານພຣະເຈົ້າ. ຊົນຊາດຢິວຢືນຢູ່ຢ່າງໂດດເດັ່ນແຍກອອກຈາກຊາດອື່ນທັງປວງ, ໂດຍປະກາດຕົນວ່າຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາພິເສດຈາກພຣະອົງ, ແລະພວກເຂົາອ້າງສັດວ່າຕົນມີຄວາມຊອບທຳເໝືອນວ່າຊົນຊາດອື່ນໃດທັງສິ້ນ. ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເສື່ອມຊາມໂດຍຄວາມຮັກໂລກແລະຄວາມໄລບໃນຜົນກຳໄລ. ພວກເຂົາໂອ້ອວໃນຄວາມຮູ້ຂອງຕົນ, ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະຕັ້ງແຕ່ບໍ່ຮູ້ຄວາມໜ້າຊື່ໃຈຄົດ. ເໝືອນດັ່ງຕົ້ນໄມ້ທີ່ບໍ່ເກີດຜົນນັ້ນ, ພວກເຂົາແຜ່ກຶງກັນອັນອວດອ້າງຂອງຕົນຂຶ້ນສູງ, ເບິ່ງອກງາມອຸດົມສົມບູນໃນພາຍນອກ

ແລະງາມຕາຕຸ້ງເບິ່ງ, ແຕ່ກາງໃຫ້"ບໍ່ມີຫຍັງນອກຈາກໃບ." ສາສະໜາຂອງຊາວຍີວ, ພ້ອມດ້ວຍພຣະວິຫານອັນສະຫງ່າງາມ, ແທນບູຊາອັນສັກສິດ, ພວກປະໂລຫິດຜູ້ສວມມົງກຸດສູງ ແລະພິທີກຳອັນຊວນໃຫ້ເກີດຄວາມຄາລົບ, ແທ້ຈິງແລ້ວກ່າວກ່າວສົດໃສໃນຮູບພາບນອກ, ແຕ່ຄວາມຖ້ອມຕົນ, ຄວາມຮັກ, ແລະຄວາມເມດຕາກະລຸນາ ກັບຂາດໄປ." The Desire of Ages, 581, 582.

ພວກເຮົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍຍົກຂຶ້ນມາສອງຄຳຖາມ

ຊຶ່ງຂະນະນີ້ພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ. ຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນຄື,

"ເປັນຫຍັງການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ລົງເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 9/11?

ການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕາມພຣະຄຳພີແມ່ນຫຍັງ?"

ບັນດາຂໍ້ຄຳພະຍາກອນບໍ່ກືນຫົວຫຍັງພວກເຮົາຫາກໄດ້ວາງໄວ້ນັ້ນ

ແມ່ນພະຍານຕາມພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່,

ຂໍ້ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນກ່າວເຖິງຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ "A, B, C" ຂອງການພິພາກສາເຫຼົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ໃນເບື້ອງຕົ້ນນີ້ ພວກເຮົາກຳລັງຕອບຄຳຖາມກ່ຽວກັບ 9/11 ແລະການພິພາກສາຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່,

"'ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ,' ຜູ້ພະຍາກອນດານເຮອນກ່າວວ່າ, 'ຈົນກວ່າບັນລັງທັງຫຼາຍຖືກຕັ້ງໄວ້, ແລະ ພຣະອົງຜູ້ດຳລົງຢູ່ມາແຕ່ໃບຮານການໄດ້ປະທັບນັ້ນ: ສະຫຼຸມພຣະອົງຂາວດັງຫມໍ້, ແລະ ເສັ້ນຜົມແຫ່ງພຣະສຽນຂອງພຣະອົງດັງຂົນແກະອັນບໍ່ລົງສຸດ; ບັນລັງຂອງພຣະອົງເປັນແປວໄຟ, ແລະ ລໍ່ຂອງມັນເປັນໄຟທົ່ວໄປ. ທາງນ້ຳໄຟໄດ້ໄຫຼອອກ ແລະ ພ່ຽງອອກມາຈາກເບື້ອງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ: ພັນພັນໄດ້ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ແລະ ໝື່ນຄຸນໝື່ນໄດ້ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ: ການພິພາກສາໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ, ແລະ ບັນດາບຶມທັງຫຼາຍຖືກເປີດອອກ.' ດານເຮອນ 7:9, 10, R.V."

"ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງແກ່ນິຕິຂອງຜູ້ພະຍາກອນ ເຖິງວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນ່າສະພັກກວ່ານັ້ນ ເມື່ອປະ ນີໄສແລະຊີວິດຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍຈະຖືກນຳມາພິຈາລະນາຕໍ່ໜ້າພຣະຜູ້ພິພາກສາແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສີ່ ນ, ແລະແກ່ມະນຸດທຸກຄົນຈະຖືກປະທານຕາມ 'ການກະທຳຂອງຕົນ.' ພຣະຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແຕ່ບູຮານການ ຄືພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ. ຜູ້ຂຽນເພງສັນລະເສີນກ່າວວ່າ: 'ກ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເກີດຂຶ້ນມາ ຫຼືກ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງແຜ່ນດິນໂລກແລະພິພົບ ຕັ້ງແຕ່ນິລັນດອນຈົນເຖິງນິລັນດອນ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ.' Psalm 90:2. ພຣະອົງຜູ້ນີ້, ຜູ້ເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດແຫ່ງສັບພະສິ່ງທັງປວງ ແລະເປັນບໍ່ເກີດແຫ່ງພຣະບັນຍັດທັງສິ້ນ, ຈະຊົງເປັນປະທານໃນການພິພາກສາ. ແລະທູດສະຫວັນບໍ່ລົງສຸດ, ໃນຖານະຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະພະຍານ, ມີຈຳນວນ 'ໜຶ່ງໝື່ນເທື່ອຂອງໜຶ່ງໝື່ນ, ແລະຫຼາຍພັນເທື່ອຂອງຫຼາຍພັນ,' ເຂົ້າເຜົາຢູ່ໃນສານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້."

"ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ມີຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍຄືກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດ ສະເດັດມາກັບເມກແຫ່ງຟ້າສະຫວັນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ມາເຖິງຜູ້ຊົງມີພຣະຊົນມານະການແຕ່ບູຮານ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ນຳພຣະອົງເຂົ້າມາໃກ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ແລະ ອຳນາດປົກຄອງ, ພຣະສະຫງ່າລາສີ, ແລະ ອານາຈັກ ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພຣະອົງ, ເພື່ອວ່າຊົນຊາດ, ປະຊາຊົນ, ແລະ ພາສາທັງປວງ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ: ອຳນາດປົກຄອງຂອງພຣະອົງເປັນອຳນາດປົກຄອງນິລັນດອນ, ຊຶ່ງຈະບໍ່ຜ່ານພົ້ນໄປ.' ດານເຮອນ 7:13, 14. ການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໄດ້ພັນລະນາໄວ້ທັງນີ້

ບໍ່ແມ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງມາສູ່ໂລກ.

ພຣະອົງສະເດັດມາຫາຜູ້ຊົງມີພຣະຊົນມານະການແຕ່ບູຮານໃນສະຫວັນ ເພື່ອຮັບອຳນາດປົກຄອງ ແລະ ພຣະສະຫງ່າລາສີ ພ້ອມທັງອານາຈັກ

ຊຶ່ງຈະຖືກປະທານແກ່ພຣະອົງເມື່ອງານຂອງພຣະອົງໃນຖານະຜູ້ກາງສຳເລັດລົງ. ການສະເດັດມານີ້ແຫຼະ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງສູ່ໂລກ,

ຫຍັງພະຍາກອນໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອສິ້ນສຸດ 2300 ວັນໃນປີ 1844.

ພ້ອມກັບການຕິດຕາມຂອງເຫຼົ່າທູດສະຫວັນ, ມະຫາປະໂຫຍດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ

ເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ, ແລະ ທີນັ້ນພຣະອົງບາກົດຢູ່ໃນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປະກອບພາລະກິດຂັ້ນສຸດທ້າຍແຫ່ງການປະຕິບັດພະລາດຊະກິດຂອງພຣະອົງເພື່ອມະນຸດ—ເພື່ອດຳເນີນພາລະກິດແຫ່ງການພິພາກສາສືບສວນ ແລະ ເພື່ອເຮັດການລົບລ້າງທຶນບາບໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຖືກສະແດງວ່າມີສິດໄດ້ຮັບພຣະຜົນປະໂຫຍດຂອງການນັ້ນ.”

“ໃນພິທີການຮັບໃຊ້ອັນເປັນແບບຢ່າງນັ້ນ
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍການສາລະພາບບາບແລະການກັບໃຈ,
ແລະຜູ້ທີ່ບາບຂອງເຂົາ, ໂດຍທາງໄລຫົດຂອງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ, ໄດ້ຖືກໂອນໄປຍັງສະຖານບໍລິສຸດ,
ຈົນສິ່ງນັ້ນໃນພິທີຂອງວັນແຫ່ງການລົບລ້າງທຶນບາບ. ດັ່ງນັ້ນ
ໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງການລົບລ້າງທຶນບາບຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແລະການພິພາກສາສືບສວນນັ້ນ,
ກໍມີແຕ່ກໍລະນີຂອງຜູ້ທີ່ປະກາດຕົນວ່າເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກນຳມາພິຈາລະນາ.
ການພິພາກສາຄົນອະທິປະໄຕພາລະກິດອີກຢ່າງໜຶ່ງທີ່ຈຳແນກຕ່າງຫາກ ແລະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຕໍ່ມາ.
‘ການພິພາກສາຈະຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ: ແລະຖ້າມັນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພວກເຮົາກ່ອນ,
ປາຍທາງຂອງພວກເພື່ອເຊື່ອຟັງຂ້າວປະເສີດຈະເປັນຢ່າງໃດ?’ 1 Peter 4:17.”

“ບົນບັນທຶກທັງຫຼາຍໃນສະຫວັນ ຊຶ່ງໃນນັ້ນຊີ້ແລະການກະທຳຂອງມະນຸດຖືກຈົດທະບຽນໄວ້
ຈະເປັນຕົວກຳນົດຄຳຕັດສິນໃນການພິພາກສາ. ຜູ້ພະຍາກອນດານເື່ອນກ່າວວ່າ:
‘ການພິພາກສາໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະບົນທັງຫຼາຍກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ.’ ຜູ້ຂຽນພຣະນິມົດ
ເມື່ອບັນຍາຍເຖິງເຫດການດຽວກັນນີ້ໄດ້ເພີ່ມວ່າ: ‘ອີກບົນໜຶ່ງກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກ ຄືບົນແຫ່ງຊີວິດ;
ແລະຄົນຕາຍທັງຫຼາຍກໍໄດ້ຖືກພິພາກສາຕາມສົງຄົມຂຽນໄວ້ໃນບົນທັງຫຼາຍນັ້ນ
ຕາມການກະທຳຂອງພວກເຂົາ.’ ພຣະນິມົດ 20:12.”

“ບົນແຫ່ງຊີວິດບັນຈຸບັນດາຊີວິດທຸກຄົນທີ່ເຄີຍເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າ: ‘ຈົ່ງຊົມຊົມຍິນດີ
ເພາະວ່າຊີວິດຂອງພວກທ່ານຖືກຂຽນໄວ້ໃນສະຫວັນ.’ ລູກ 10:20.
ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງບັນດາເພື່ອນຮ່ວມງານຜູ້ສັດຊີຂອງທ່ານວ່າ, ‘ຊົງຊີຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຢູ່ໃນບົນແຫ່ງຊີວິດ.’
ຟິລິບປອຍ 4:3. ດານເືອນ, ເມື່ອມອງໄປເຖິງ ‘ເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ຢ່າງທີ່ເຄີຍມີກ່ອນ,’
ປະກາດວ່າ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ,
‘ຄືທຸກຄົນທີ່ຈະຖືກພົບວ່າມີຊີວິດຂຽນໄວ້ໃນບົນ.’ ແລະຜູ້ຮັບການສຳແດງນິມົດກ່າວວ່າ ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ຊີ
‘ຖືກຂຽນໄວ້ໃນບົນແຫ່ງຊີວິດຂອງພຣະເມສານ້ອຍ’ ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະເຂົ້າໄປໃນນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.
ດານເືອນ 12:1; ພຣະນິມົດ 21:27.”

“‘ບົນແຫ່ງການລະນຶກ’ ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ບັນທຶກການກະທຳອັນດີຂອງ
‘ບັນດາຜູ້ທີ່ຢຳເກງພຣະຢາເວ ແລະຄົດຄຳນຶງເຖິງພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.’ ມາລາກີ 3:16.
ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ ແລະການກະທຳແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງເຂົາ
ໄດ້ຖືກຈົດບັນທຶກໄວ້ໃນສະຫວັນ. ເນເຫມຢາໄດ້ອ້າງເຖິງເລື່ອງນີ້ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ:
‘ຂ້າແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ, ຂໍຊົງລະນຶກເຖິງຂ້ານ້ອຍ ... ແລະຢ່າຊົງລົບລ້າງການກະທຳອັນດີຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍໄດ້ກະທຳເພື່ອພຣະນິເວດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ.’ ເນເຫມຢາ 13:14.
ໃນບົນແຫ່ງການລະນຶກຂອງພຣະເຈົ້າ ທຸກການກະທຳແຫ່ງຄວາມຊອບທຳຖືກເຮັດໃຫ້ຄົງຢູ່ອະມະຕະ. ທີນັ້ນ
ທຸກການລ້ວງທຶນໄດ້ຕັດຕົ້ນໄວ້, ທຸກຄວາມຊົ່ວທີ່ໄດ້ມີໃຊ້ຊະນະເໝືອນ,
ທຸກຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄວາມເມດຕາອັນອອນໂຍນທີ່ໄດ້ເບິ່ງອອກ, ລ້ວນຖືກບັນທຶກໄວ້ຢ່າງສັດຊື່.
ແລະທຸກການກະທຳແຫ່ງການເສຍສະລະ, ທຸກຄວາມທຸກທໍລະມານ
ແລະຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ໄດ້ອັດທິນເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ, ກໍຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນບົນນັ້ນ.
ນັກຂຽນເພງສັນລະເສີນກ່າວວ່າ: ‘ພຣະອົງຊົງນັບການພະເຈນຈອນຂອງຂ້ານ້ອຍ:
ຂໍຊົງເກັບນ້ຳຕາຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ໃນຂວດຂອງພຣະອົງ: ມັນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບົນຂອງພຣະອົງດອກຫລໍ່?’

ເພງສັນລະເສີນ 56:8."

ຍັງມີບັນທຶກເຖິງບາບທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດດ້ວຍ.

"ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຈະນຳທຸກການກະທຳເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ ພ້ອມກັບທຸກສິ່ງລັບ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການດີ ຫຼືການຊົ່ວ." "ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ປະໂຫຍດບໍ່ໄດ້ທີ່ມະນຸດເວົ້ານັ້ນ

ເຂົາຈະຕ້ອງໃຫ້ການເຖິງຄຳເວົ້ານັ້ນໃນວັນແຫ່ງການພິພາກສາ." ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຕັດວ່າ:

"ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ ເຈົ້າຈະຖືກນັບວ່າຊອບທຳ, ແລະດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະຖືກພິພາກສາລົງໃທດ." Ecclesiastes 12:14; Matthew 12:36, 37.

ຈຸດປະສົງແລະແຮງຈູງໃຈອັນລັບບຳກົດຢູ່ໃນບັນທຶກອັນບໍ່ຜິດພາດ; ເພາະພຣະເຈົ້າ

"ຈະນຳສິ່ງທີ່ຊ້ອນຢູ່ໃນຄວາມມືດອອກສູ່ແສງ ແລະຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຄຶດໃນໃຈທັງຫຼາຍປາກົດແຈ້ງ." 1

Corinthians 4:5. "ເບີ້ແມ, ມັນໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາແລ້ວ, ... ຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຈົ້າ

ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າດ້ວຍກັນ ພຣະຢາເວກາວ." Isaiah 65:6, 7.

"ຜົນງານຂອງມະນຸດທຸກຄົນຜ່ານການພິຈາລະນາຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຖືກບັນທຶກໄວ້ວ່າສັດຊື່ ຫຼື ບໍ່ສັດຊື່. ຕັ້ງຂ້າມກັບແຕ່ລະຊື່ໃນປຶ້ມແຫ່ງສະຫວັນ ມີການຈົດລົງໄວ້ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນຢ່າງສະພຽດສະພຽດ ທຸກຄຳເວົ້າທີ່ຜິດ, ທຸກການກະທຳອັນແທ້ແກ່ຕົວ, ທຸກໜ້າທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ, ແລະ ທຸກບາບອັນລັບລື, ພ້ອມກັບທຸກການສະແດງຕົນຢ່າງແຍບຍົນ. ຄຳເຕືອນ ຫຼື ຄຳຕຳໜິທີ່ສະຫວັນສົ່ງມາແລ້ວຖືກເນີນເສຍ, ເວລາທີ່ຖືກສູນເປົ່າ, ໂອກາດທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃຫ້ເໝາະສົມ, ອົດທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້ໄປເພື່ອການດີ ຫຼື ເພື່ອການຊົ່ວ ພ້ອມທັງຜົນອັນແຜ່ກວ້າງໄກຂອງມັນ, ທັງໝົດນີ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນຜູ້ຈົດບັນທຶກ."

"ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມາດຕະຖານທີ່ຈະໃຊ້ທົດສອບລັກສະນະນັ້ນໃສ່ແລະຊີວິດຂອງມະນຸດໃນການ

ພິພາກສາ. ຜູ້ມີບັນຍາໄດ້ກ່າວວ່າ: 'ຈົ່ງຢ່າເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄວ້'

ເພາະນີ້ແຫຼ່ງເປັນໜ້າທີ່ທັງໝົດຂອງມະນຸດ. ເພາະພຣະເຈົ້າຈະນຳທຸກການງານເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາ.' Ecclesiastes 12:13, 14. ອັກຄະສາວົກຢາໂກໂປໄດ້ເຕືອນພວກພົນອົງຂອງຕົນວ່າ: 'ພວກທ່ານຈົ່ງເວົ້າ

ແລະຈົ່ງປະພຶດ ເໝືອນຄົນທີ່ຈະຖືກພິພາກສາໂດຍພຣະບັນຍັດແຫ່ງເສລີພາບ.' James 2:12."

ຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ໃນການພິພາກສາຖືກ "ນັບວ່າສົມຄວນ"

ຈະມີສ່ວນໃນການພິພາກສາຊີວິດຂອງບັນດາຜູ້ຊອບທຳ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ:

"ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກນັບວ່າສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບໂລກນັ້ນ ແລະການພິພາກສາຈາກຄວາມຕາຍ ...

ຍ່ອມເທົ່າທຽມກັບພວກທູດສະຫວັນ; ແລະເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະເປັນບຸດແຫ່ງການພິພາກສານັ້ນ." 2

Corinthians 5:10, 11. ແລະອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພຣະອົງປະກາດວ່າ "ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳຄວາມດີ" ຈະອອກມາ

"ເພື່ອການພິພາກສາແຫ່ງຊີວິດ." 1 Peter 1:13.

ບັນດາຜູ້ຊອບທຳທີ່ໄດ້ຕາຍໄປຈະບໍ່ຖືກປຸກໃຫ້ພົ້ນຂົນຈົນກວ່າພາຍຫຼັງການພິພາກສາ

ຊຶ່ງໃນການນັ້ນພວກເຂົາຖືກນັບວ່າສົມຄວນສຳລັບ "ການພິພາກສາແຫ່ງຊີວິດ." ດັ່ງນັ້ນ

ພວກເຂົາຈະບໍ່ຢູ່ໃນສານພິພາກສາດ້ວຍຕົນເອງ ໃນເວລາທີ່ບັນທຶກຂອງພວກເຂົາຖືກກວດພິຈາລະນາ

ແລະຄະດີຂອງພວກເຂົາຖືກຕັດສິນ.

"ພຣະເຢຊູຈະປາກົດເປັນຜູ້ທຽບເທົ່າເຂົ້າທັງຫຼາຍ, ເພື່ອອ້ອນວອນແທນພວກເຂົາຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

'ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດບາບ, ພວກເຮົາກໍ່ມີຜູ້ທຽບເທົ່າພຣະບໍດີ, ຄືພຣະເຢຊູຮັດຜູ້ຊອບທຳ.' 1 John 2:1.

'ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຖານບໍລິສຸດທີ່ມີມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ, ອັນເປັນພຽງແບບຂອງຂອງແທ້;

ແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນສະຫວັນເອງ, ບັດນີ້ເພື່ອປາກົດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າເພື່ອພວກເຮົາ.' 'ເຫດສະນັ້ນ

ພຣະອົງຈຶ່ງສາມາດຊົງໃຜດໃຫ້ລັອດໄດ້ຢ່າງສົມບູນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາເຖິງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ,

ເພາະພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິຕິເພື່ອທູດຂໍແທນພວກເຂົາ.' Hebrews 9:24; 7:25."

"ເມື່ອປຶ້ມບັນທຶກທັງຫຼາຍຖືກເປີດອອກໃນການພິພາກສາ

ຊີວິດຂອງຄົນທັງປວງຜູ້ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູກໍ່ຖືກນຳມາພິຈາລະນາຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ.

ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳລົງຊີວິດເປັນຮຸ່ນທຳອິດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ອົງຜູ້ທຸກແກ້ຂອງພວກເຮົາຊົງສະເໜີກໍລະນີຂອງແຕ່ລະຮຸ່ນສືບຕໍ່ກັນໄປ ແລະສົນສຸດທິບັນດາຜູ້ມີຊີວິດຢູ່
ທຸກຊື່ຖືກເອີ້ນເຖິງ ທຸກກໍລະນີຖືກກວດສອບຢ່າງລະອຽດ. ມີຊື່ທີ່ຖືກຮັບໄວ້ ມີຊື່ທີ່ຖືກປະຕິເສດ.
ເມື່ອຜູ້ໃດຍັງມີບາບເຫຼືອຢູ່ໃນປຶ້ມບັນທຶກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກັບໃຈ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະໄພ
ຊື່ຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລືບອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຊີວິດ
ແລະບັນທຶກແຫ່ງການກະທຳອັນດີຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລືບອອກຈາກປຶ້ມແຫ່ງຄວາມລະນຶກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດແກໂມເຊວ່າ: ‘ຜູ້ໃດໄດ້ຮັດບາບຕໍ່ເຮົາ
ເຮົາຈະລືບຜູ້ນັ້ນອອກຈາກປຶ້ມຂອງເຮົາ.’ Exodus 32:33. ແລະຜູ້ພະຍາກອນເອເຊກຽນໄດ້ກ່າວວ່າ:
‘ເມື່ອຄົນຊອບທຳຫັ້ນໜ້າຈາກຄວາມຊອບທຳຂອງຕົນ ແລະກະທຳຄວາມຊົ່ວ, ...
ຄວາມຊອບທຳທັງໝົດທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳມານັ້ນຈະບໍ່ຖືກກ່າວເຖິງ.’ Ezekiel 18:24.” The Great
Controversy, 479–483.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ ແລະຈະຕອບຄຳຖາມທີ່ໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນບົດຄວາມຖັດໄປຂອງລູກນີ້.